

Christiane F. (1962): My děti ze stanice ZOO (1978)

Struktura zkoušky:

I. Beletristický text:

A. Literární druh a žánr, umělecký směr / tvůrčí skupina, literárněhistorický kontext, údaje o autorovi ve vztahu k dílu;

B. 1. Doba a místo (děje);

2. Hlavní postavy a jejich charakteristika;

3. Námět, témata, hlavní motivy;

4. Zvláštnosti kompozice;

C. Jazykové zvláštnosti a kulturní souvislosti.

Dostávala jsem strach už i při jídle. Když jsem se pobryndala, hned jsem chytla pohlavek. Když jsem něco převrhla, nařezal mi. Vůbec jsem se neodvažovala dotknout se své sklenice s mlíkem. A jen z toho děsného strachu se mi skoro při každém jídle podařilo něco provést. Večer jsem se vždycky otce nevinným hlasem ptala, jestli nepůjde ven. Chodil poměrně často pryč, a to jsme si pak vždycky my tři ženský doma vydechly. Takové večery byly nádherný. Ale když se pak v noci vrátil, začínalo to všechno nanovo. Většinou měl něco vypito. Stačilo málo, a hned bylo zle. Třeba jen pár neuklizenejch hraček nebo nějaký pohozený oblečení. Otec vždycky říkal, že pořádek je to nejdůležitější v životě. A když v noci zahlídnul něco neuklizeného, vytáhnul mě z postele a natlouk mi. Pak přišla na řadu sestra.

Pak přišel na stanici jeden chlap, kterýho jsem znala. Heinz, bejvalej stálej zákazník Stelly a Babsi. Ten, co vždycky platí háčkem, dá k tomu i stříkačku, ale chce se za to s holkou vyspat. Od chvíle, kdy jsem věděla, že Detlef bude dlouho ve vězení, mi to bylo úplně jedno. Šla jsem k němu, a protože mě nepoznal, řekla jsem; "Já jsem Christiana, kamarádka Stelly a Babsi. Hned mu to došlo a zeptal se, jestli bych s nim nešla. Nabídnul mi dvě půlky pěk. Platil vždycky v naturáliích, což na něm bylo to nejpříjemnější. (...)

Pořádně jsem se podívala jen na fotky, na kterejch byly Stella a Babsi v plný akci s Heinzem.

Řekla jsem: "Bezvadný fotky. Ale teď už jdem na to. Musím si píchnout." Šli jsme nahoru do jeho bytu. Dal mi půlku půlky a dostala jsem i lžici na převaření. Omlouval se mi, že už nemá ani jednu malou lžičku. Všechny si postupně s sebou odnesly heracky. Vrazila jsem do sebe celou jednu půlku půlky a on mi ještě přines flašku piva. Pak mi dal asi čtvrt hodiny pokoj. Měl s herackama dost zkušeností a věděl, že čtvrt hodinu po píchnutí potřebujou klid.

Jeho byt vůbec nevypadal jako byt obchodníka. Babsi a Stella vždycky říkaly, že Heinz je obchodník. Ve starý skříní mu visely kravaty a všude se válely kýčovitý porcelánový krámy a opletené láhve od italskýho vína. Záclony zažloutlý špínou byly zatažené, aby do toho zasviněnýho bytu nikdo neviděl. U stěny stály dva k sobě přiražený gauče, na kterejch jsme se nakonec uvelebili. Neničí tam žádný povlečení, jen kostkovanou deku s třásněma.

Ten Heinz nebyl právě nepříjemnej, jenže měl bohužel větší trpělivost než já. Tak dlouho mi nedal pokoj, až jsem se s ním skutečně vyspala, abych už od něho konečně měla klid a mohla jít domů. Trval na tom, že z toho musím taky něco mít, takže jsem to alespoň předstírala. Za to, co platil, to stálo.

II. Nebeletristický text:

A. Funkční styl, obsah, účel, vztah k prvnímu textu;

B. Jazykové apod. zvláštnosti.

Christiane F., celým jménem **Christiane Vera Felscherinow** (* [20. května 1962](#), [Hamburk](#)), je ústřední postava knihy [My děti ze stanice ZOO](#) a později stejnojmenného filmu. Christiane F. je autentická postava, jejíž životní příběh se stal podkladem pro knihu i pro film. .

Ve věku šesti let se rodina přistěhovala do již tehdy problematického sídliště [Gropiusstadt](#) v [západoberlínské](#) čtvrti [Neukölln](#).

Christiane byla ve svých 14 letech poslána z [Berlína](#) do vesnice blízko Hamburku k příbuzným, kde se seznámila s jejím budoucím přítelem Alexandrem, se kterým pak pár let žila v Německu – potom ji opustil. Pak pobývala asi 6 let v [Řecku](#) se svým přítelem, kterého zde poznala. Ten ji také opustil. Po několika turbulentních letech v [USA](#) se vrátila zpět do Německa. Dnes je zpátky v [Berlíně](#).

V roce [1996](#) porodila syna, který se jmenuje Jan-Niclas. Přibližně do roku [1996](#) se její heroinová „nemoc“ pořád opakovala a než otěhotněla, absolvovala několik léčení. V roce 2008 propadla znovu drogám a její jedenáctiletý syn jí byl odebrán.

První text je autobiografie (ovšemže napsaná s pomocí profesionálních žurnalistů). Takové knížky jsou dnes velmi populární a žádané – proč? (V nynější postmoderní době se preferují osobní emoce, úvahy apod. před důmyslně vystavěnými příběhy, protože lidé se stále častěji chtějí ztotožňovat s postavami vystupujícími v knihách). Druhý text je z Wikipedie – jaké jsou klady a slabiny tohoto webu? Proč se Christiane F. nepodřilo ze závislosti vymanit? Odhadněte příčiny.